

Az Országgyűlés
Gazdasági és informatikai bizottsága

Bizottsági módosító javaslat

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/9354/47

Érkezett: 2009 MAJ 25.

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Gazdasági és informatikai bizottság a Hárszabály 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján *a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvény hatálybalépésével és a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló T/9354. számú törvényjavaslathoz* a következő

m ó d o s í t ó   j a v a s l a t o t

terjeszti elő:

A Gazdasági és informatikai bizottság a törvényjavaslat 67. §-ának az alábbi új (2) bekezdéssel történő kiegészítését javasolja (a módosító javaslat elfogadása esetén a § további bekezdéseinek számozása értelemszerűen változik):

„(2) A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 5. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha e törvény alapján engedélyköteles bányászati tevékenységhez jogszabály jogvesztő határidőt ír elő, a határidő számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt a tevékenységet korlátozó időkiesést, amely – a bányavállalkozó önhibáján kívül – hatósági rendelkezés vagy hatósági közreműködés miatt következett be. A kiesés okát a bányavállalkozónak kell igazolnia.””

I n d o k o l á s

A kutatási munkaprogramok tervszerű végrehajtásához, a felfedezett előfordulások mielőbbi termelésbe állításához fűződő közérdek miatt a Bt. többek között jogvesztő határidőt állapít meg a kutatási munkaprogram végrehajtására (kutatás időtartama max. 4 év), a kutatás befejezését követően a bányatelek megállapításának kezdeményezésére (1 év) és a bányatelek megállapítását követően a kitermelés megkezdésére (5 év). Tekintettel arra, hogy a jogszerzést követő időszakban a bányavállalkozó tervszerű munkavégzését nem csak a saját működési körébe tartozó okok akadályozzák, hanem a közreműködő hatóságok, az

engedélyezési eljárásokban érintett közművek, stb., méltánytalan a tőkebefektetőket jogvesztéssel sújtani, ha önhibán kívüli ok miatt estek késedelembe. A régészeti, a természetvédelmi hatóságok és a közművek által előírt tiltások mellett, jelentős időkiesést okoznak a hatóságok ún. „nem jogszerű hallgatása” is. Gyakorlati tény a törvényben meghatározott eljárási határidők jelentős mértékű túllépése, amelyek a hatóság részéről bizonyára indokolhatók, de a jogszabály a bányavállalkozónak nem ismeri el az emiatt kiesett időtartamokat.

A Ket. nem rendezte általános szabállyal ezt az ügyfél számára méltánytalan helyzetet. A hatóságok jogsértő hallgatása időkésedelmet, azaz többlet költséget és versenyhátrányt jelent a vállalkozónak, amely gondját nem enyhíti, ha a jogszabály által biztosított lehetőséggel élve, a döntés meghozatalát a felügyeleti szervnél tett panasszal kikényszeríti.

A hatályos bányászati jogszabályok e határidővel kapcsolatos konfliktust csak részben rendezik: a Bt. Vhr. 6. § (7) bekezdése csak annak az időkiesésnek a levonását teszi lehetővé, amely a hatóság rendelkezése miatt következett be.

Indokolt ezért, hogy a kutatási időtartam megítéléséhez hasonlóan, de azt minden önhibán kívüli akadályoztatással kiegészítve, valamennyi jogvesztő határidő esetében törvény biztosítsa a hatóságok közreműködése miatt bekövetkezett – a bányavállalkozónak fel nem róható – tényleges időkiesések levonási lehetőségét.

Budapest, 2009. május 25.

Podolák György
elnök